

Arrest

nr. 90 636 van 29 oktober 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 4 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Alain TYTGAT loco advocaat Gerrit KLAPWIJK en van attaché, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Het door verzoeker niet betwiste relaas, zoals uiteengezet in de bestreden beslissing, luidt als volgt:

“U verklaarde minderjarig te zijn, op 1 december 1994 geboren te zijn te Luanda en de Angolese nationaliteit te bezitten. Uw etnische origine is Bakongo.

Uw ouders gingen toen u kind was uit elkaar. U groeide op bij uw moeder te Luanda. Op 1 januari 2009 overleed uw moeder en Angela, de beste vriendin van uw moeder, bracht u te Luanda verder groot. Op een bepaald moment zei Angela dat ze geen geld voor uw scholing meer had, waarop u op 5 november 2010 naar uw vader, G.N., ging te Belize, Cabinda om geld te vragen. Uw vader – die stafchef bij de afscheidingsbeweging FLEC is – was niet tevreden met uw bezoek. De dag

nadien hoorde u een discussie tussen uw vader, zijn broer C.en M. L. en ze zegden dat u iets kon meenemen naar Luanda. Op 8 november 2010 viel FLEC de FAA (A. A. F.) aan. 12 mensen van FAA en één burger overleden. Op 9 november 2010 gaf uw vader u geld en zei dat u snel weer naar Luanda moest terugkeren, vóór 16 november 2010, de dag dat uw terugkeer voorzien was. U kreeg een brief mee en moest in Luanda naar een telefoonnummer bellen om met de bestemming van de brief af te spreken. U werd op 9 november 2010 gearresteerd op de luchthaven van Cabinda door militairen. U werd meegenomen naar de gevangenis van Yabi en werd er samen met uw vader opgesloten in een cel. U werd herhaaldelijk ondervraagd en gefolterd en men beschuldigde u ervan de aanslag van FLEC op 8 november 2010 te hebben uitgevoerd. Op 2 maart 2011 werd uw vader in de gevangenis doodgeschoten, omdat hij niet wilde meewerken. Op 14 maart 2011 werd u naar de provinciale rechtbank van Cabinda gebracht. Uw advocaat kon de zaak uitstellen, omdat hij tijd wilde om uw dossier te bestuderen. U werd geblinddoekt en in een geblindeerde wagen naar een onbekende plaats gebracht. Toen uw blinddoek afgedaan werd, stond M. L., vriend van uw vader en lid van FLEC, voor u. U vluchtte samen met M. L. en enkele militairen van het FLEC in het bos. M. L. gaf u 4000 USD om het land te ontvluchten en u nam een boot tot Luanda waar u eind maart 2011 toekwam. U ging naar Angela, vertelde wat gebeurd was en gaf haar het geld om uw vertrek te regelen. Ze bracht u onder bij haar broer. Men kwam u enkele keren zoeken bij Angela en op 2 oktober 2011 verliet u Angola, om de dag nadien in België toe te komen waar u op 4 oktober 2011 een asielaanvraag indiende.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van “de artikelen 48 § 2, 3, 57/7 ter en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.”

2.2. De motieven van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoeker, die zich verzet tegen de motieven van de bestreden beslissing, in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

2.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht, en meer bepaald in het licht van de voorwaarden tot toekenning van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Daarbij moet in acht genomen worden wat volgt :

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een

relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.5. De bestreden weigering tot toekenning van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus wordt gemotiveerd als volgt :

“B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een ‘gegronde vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of uit een ‘reëel risico op lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u opnieuw vervolging vreest door de Angolese overheid die u verdenkt van betrokkenheid bij een aanslag van FLEC op 8 november 2010 die uw vader G.N. georganiseerd zou hebben en waarbij twaalf mensen van FAA en één burger overleden én u opsloot omdat u een verdachte brief die u in opdracht van uw vader Gabriël Nhemba naar Luanda moest meenemen in uw bezit had, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst verklaarde u geboren te zijn op 1 december 1994 (gehoor CGVS, p.2). Hieruit kan worden afgeleid dat u ongeveer 17 1/2 jaar oud bent. De dienst Voogdij bepaalde echter bij beslissing op 23 november 2011 dat op basis van het medische onderzoek kan worden besloten dat u op datum van 17 november 2011 een leeftijd hebt van zeker ouder dan 18 jaar, waarbij 20.3 jaar met een standaarddeviatie van een 2-tal jaar een goede schatting is. U gaf aan dat uw leeftijd op uw bewonerskaart – een document dat u reeds sinds uw binnenkomst in België in uw bezit had – staat en dat u niet akkoord gaat met de test (gehoor CGVS, p.2). Gelet op het ruime leeftijdsverschil tussen uw verklaringen en de testen die door de dienst Voogdij werden uitgevoerd, blijft de leeftijdsbepaling van 23 november 2011 behouden.

U verklaarde verder dat uw ouders uit elkaar gingen toen u nog baby was en uw vader in Belize (Cabinda) woonde (gehoor CGVS, p.3 en p.5). Uw vader G.N. telefoneerde vroeger regelmatig en u zocht hem tweemaal op te Belize (gehoor CGVS, p.3-4 en p.10). Verder gaf u aan dat u samen met uw vader in één cel zat van 10/11/2010 tot 2/3/2011 (gehoor CGVS, p.14). U weet echter niet of uw vader – nadat hij met uw moeder uiteen ging – met een andere vrouw was of hertrouwde en evenmin weet u op welk adres uw vader woonde te Belize (gehoor CGVS, p.3 en p.5). U gaf aan dat uw vader in Belize een vijftal bewakers had, maar u kende geen van deze bewakers bij naam (gehoor CGVS, p.6).

U gaf aan dat uw vader lid is van FLEC, maar u hebt er geen idee van sinds wanneer hij lid is van FLEC en evenmin weet u waarom hij lid werd van deze organisatie (gehoor CGVS, p.8-9 en p.10). Verder gaf u aan dat uw vader stafchef van de organisatie FLEC is. Toen u gevraagd werd sinds wanneer hij deze functie uitoefende, gaf u vaag aan dat hij het reeds lang deed, maar u kon niet preciseren en gaf aan niet veel van uw vader te weten (gehoor CGVS, p.3). U kon niet zeggen wie stafchef van FLEC was vóór uw vader (gehoor CGVS, p.4). Toen u gevraagd werd wie de baas van uw vader binnen FLEC is, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.9).

U gaf aan dat u omwille van de activiteiten van uw vader niet vaak bij hem kon zijn. Toen u daarop gevraagd werd over de activiteiten van uw vader te vertellen, bleef u erg vaag door te herhalen dat hij stafchef van FLEC is, hij militair is en hij in oorlog was. Toen u gevraagd werd om te zeggen wat uw vader concreet deed, gaf u aan het niet te weten. Toen u gevraagd werd waar uw vader dan vocht, gaf u opnieuw aan niet veel van zijn activiteiten te weten (gehoor CGVS, p.3-4). Toen later opnieuw gevraagd werd welke activiteiten uw vader voor FLEC deed, gaf u opnieuw erg vaag aan dat hij deed zoals militairen doen: oorlog maken en mensen doden (gehoor CGVS, p.9). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat Gabriel Nhemba, van wie u beweert dat hij uw vader is, een prominente positie bekleedde binnen het FLEC-FAC en veelvuldig in de pers wordt vermeld. Het is dan ook vreemd dat u als zoon van iemand met een dermate belangrijke positie niet meer concrete informatie kan geven over zijn activiteiten. Toen u erop gewezen werd dat uw vader stafchef van FLEC/FAC was en u gevraagd werd naar de betekenis van deze afkorting, bleef u vreemd genoeg het antwoord schuldig. U gaf aan dat uw vader gestationeerd was in de basis van Chibaza Chikungo,

maar u hebt er geen idee van waar deze basis gelegen is (gehoor CGVS, p.9). Verder had u er ook geen enkel idee van of er ooit gevechten waren in Belize, wat eigenaardig is daar dit het dorp is waar uw vader – militair bij FLEC – woonde, wat u reeds als kind wist en men mag verwachten dat u geïnteresseerd bent om dit te weten (gehoor CGVS, p.10).

U gaf aan dat uw vader op 2 maart 2011 neergeschoten werd in de gevangenis van Yabi en vrienden later vertelden dat de kranten schreven dat zijn lichaam in N'tando (Congo Brazzaville) gevonden werd (gehoor CGVS, p.6). Toen u gevraagd werd wanneer het lijk van uw vader gevonden werd, ontweek u eerst de vraag om nadien aan te geven dat u het niet weet. Evenmin weet u waar en wanneer uw vader begraven werd (gehoor CGVS, p.7). Toen de dossierbehandelaar u vroeg of uw vader reeds eerder problemen kende wegens FLEC, gaf u aan dat hij reeds vele problemen kende. Toen u gevraagd werd hierover te vertellen, kon u echter geen enkel voorbeeld geven (gehoor CGVS, p.10). Toen u verder gevraagd werd of ere ooit een proces tegen uw vader was, gaf u ontwijkend aan dat het niet de eerste maal was dat hij opgepakt werd en dat hij al eerder problemen kende wegens FLEC. Toen de vraag herhaald werd, gaf u aan dat er reeds eerder een proces tegen uw vader was. U kon er echter niets van zeggen en gaf aan van niets te weten. Toen u gevraagd werd wanneer de eerdere processen tegen uw vader waren, waarom dit was en welke straf hij kreeg, ontweek u opnieuw de vraag door te stellen dat u tijdens het verblijf in de gevangenis gefolterd werd en u problemen had (gehoor CGVS, p.17).

Bovenstaande veelvuldige en grove onwetendheden betreffende uw vader, zijn lidmaatschap van FLEC, zijn activiteiten voor FLEC en zijn vervolgingen wegens FLEC ondermijnen totaal de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat G.N., stafchef van FLEC/FAC daadwerkelijk uw vader zou zijn en bijgevolg uw problemen die u aan een aanslag die G.N. georganiseerd zou hebben en een brief die G.N. met u zou hebben meegegeven te wijten zou hebben.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde bewonerskaart (N°7709 dd.30/7/2010) kan bezwaarlijk als een authentiek document worden beschouwd, daar de dienst Voogdij bepaalde bij beslissing op 23 november 2011 dat op basis van het medische onderzoek kan worden besloten dat u op datum van 17 november 2011 een leeftijd hebt van zeker ouder dan 18 jaar, waarbij 20.3 jaar een minimumleeftijd is. Het attest van V. Romain, directeur van het Institut Notre-Dame spreekt zich uit over uw inzet in de klas, maar is verder niet relevant voor uw asielaanvraag. U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw reisweg.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.6.1. Verzoeker doet in een eerste middelonderdeel gelden dat de onwetendheden over zijn vader te wijten zijn aan het feit dat hij hem in zijn hele leven maar een paar keer heeft gezien en dat zijn vader in een ander deel van het land vertoefde. Dat die, gezien zijn subversieve activiteiten als rebel het leven van verzoeker en zijn moeder niet in gevaar wou brengen maar dat verzoeker ook niet werd betrokken om de organisatie waarvan zijn vader lid was niet te compromitteren. Pas omwille van geldgebrek is verzoeker bij zijn vader gaan aankloppen. Het is dan ook niet verwonderlijk dat verzoeker niet weet of zijn vader met een andere vrouw is hertrouwd of op welk adres hij precies verbleef in Belize. Dat was overigens misschien voor niemand duidelijk, nu de optimale veiligheid van verzoekers vader, als stafchef van FLEC, moest kunnen worden gegarandeerd. Verzoeker kon wél de juiste naam van de plaats aangeven waar zijn vader verbleef, maar dit niet precies geografisch kan situeren. Dit maakt zijn verklaring daaromtrent niet per sé ongeloofwaardig. Verzoeker heeft inderdaad met zijn vader enkele maanden in eenzelfde cel doorgebracht, maar het zou gevaarlijk geweest zijn, en ongepast, om het daar waar zij werden geslagen en gefolterd en waar zijn vader uiteindelijk ook werd vermoord, over diens activiteiten als stafchef van een subversieve organisatie te hebben. Verzoeker toonde voorts geen bijzondere sympathie voor FLEC, zodat zijn vader ook niet happig was om informatie te geven aan zijn zoon, ter bescherming van hemzelf en de organisatie. Het hoeft dus niet te verwonderen dat verzoeker niet wist of er al dan niet gevechten hadden plaats gevonden in Belize, vermits de vader pas laat in zijn leven een rol is gaan spelen. Verzoeker verwijst verder naar zijn leeftijd en naar de ongepastheid en

ongegrontheid van de allusie dat hij zomaar een verhaal van internet zou hebben afgekeken en terwijl dat niet hard werd gemaakt.

2.6.2. De Raad meent dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage verklaringen. De vaagheden en onwetendheden die verzoeker heeft geëtaleerd tijdens zijn gehoor bij de verwerende partij zijn onaannemelijk: in alle redelijkheid kan worden verwacht dat de informatie over zijn vermeende vader, waarnaar door de verwerende partij werd gepeild, door hem zou kunnen worden verstrekt. Zijn leeftijd doet daaraan geen afbreuk, Verzoeker toont ter zitting een document waarvan hij verklaart dat het zijn identiteitskaart is en waarop te lezen staat dat hij is geboren op 1 december 1994, maar verliest de motivering dienaangaande in de bestreden beslissing uit het oog waarin wordt verwezen naar de door verzoeker voorgebrachte documenten waaruit evenzeer die geboortedatum zou blijken, maar evenzeer naar de beslissing van de dienst Voogdij waaruit blijkt dat verzoeker meer dan 18 jaar oud is. Gelet op het privilège du préalable dat aan deze beslissing kleefte -de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om de wettigheid ervan te beoordelen en verzoeker toont niet aan dat hij ertegen een annulatieberoep heeft ingediend bij de Raad van State, laat staan dat hij aantoont dat zou zijn aangetoond dat deze beslissing onwettig zou zijn bevonden- zijn de verklaringen van verzoeker omtrent zijn leeftijd niet geloofwaardig, zodat het document dat hij ter zitting toont aan de verwerende partij en aan de Raad niet dienstig is. Documenten kunnen immers slechts worden aangebracht ter ondersteuning van geloofwaardige verklaringen.

Verzoeker verklaarde dat zijn vader hem regelmatig telefoneerde en bovendien kan niet worden voorbijgegaan aan de vaststelling in de bestreden beslissing dat de man een prominente positie bekleedde binnen het FLEC-FAC en veelvuldig over hem werd bericht in de pers. Van verzoeker, die vervolging vreest door de Angolese overheid die hem verdenkt van betrokkenheid bij een aanslag van FLEC die zijn vader zou hebben georganiseerd, kan toch worden verwacht dat hij zich zou informeren over de persoon -zijn vader- en de beweging -FLEC- die de oorzaak zijn van zijn vermeende problemen. Daarbij komt nog dat verzoeker die zich verschuilt achter de oppervlakkige contacten die hij had met zijn vader, samen met zijn vader gedurende enkele maanden in een zelfde cel werd opgesloten en dat het ongeloofwaardig is dat daar niet over de oorzaak van verzoekers problemen en de achtergrond en positie van zijn vader zou zijn gesproken, verzoekers blote beweringen dat dat uit discretie- en veiligheidsoverwegingen niet zou zijn gebeurd, ten spijt. Tot slot verklaart verzoeker evenmin zijn onwetendheden over het overlijden van zijn vader die vermoord werd tijdens hun gezamenlijke gevangenschap. Samen met de verwerende partij -die overigens nergens stelt dat verzoeker een internetverhaal zou hebben opgedist- moet dan ook worden besloten dat het relaas ongeloofwaardig is en dat geen gegronde vrees voor vervolging dan wel, voor wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, een reëel risico op het lijden van ernstige schade, aannemelijk werd gemaakt.

2.7.1. In een tweede middelonderdeel verwijst verzoeker naar artikel 57/7ter van de Vreemdelingenwet, en stelt hij dat hij geloofwaardige, gedetailleerde en aannemelijke verklaringen heeft afgelegd en dat in de bestreden beslissing niet wordt verantwoord waarom de verklaringen niet voldoen aan de vereisten van artikel 57/7ter van de Vreemdelingenwet. Verzoeker heeft een meer dan oprechte poging ondernomen om zijn asielrelaas te staven en de verwerende partij heeft geen enkel tastbaar element aangehaald dat van aard zou zijn de feitelijke elementen zoals aangebracht door verzoeker te ontkrachten, wat zijn algemene geloofwaardigheid enkel maar versterkt.

2.7.2. Artikel 57/7ter van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal kan, wanneer de asielzoeker een aantal van zijn verklaringen niet aantoont met stukken of andere bewijzen, de asielaanvraag geloofwaardig achten wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan :

- a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;*
- d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) vast is komen te staan dat de verzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.”*

Uit het administratief dossier en uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker geen bewijskrachtige gegevens bijbrengt die zijn asielrelaas aannemelijk maken. Voorts blijkt uit hetgeen voorafgaat dat de verwerende partij genoegzaam heeft kunnen vaststellen dat de verklaringen van verzoeker niet als geloofwaardig kunnen worden beschouwd. *In casu* is dus niet voldaan aan de voorwaarden van deze bepaling. De verwerende partij, ten slotte, moet niet bewijzen dat de door verzoeker gebrachte feiten onwaar zouden zijn.

2.8. De Raad oordeelt dat verzoekster geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekster noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig oktober tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. A. DENYS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DENYS

A. WIJNANTS